

Inden Slottets Brand raadede Kongen over Lokaler, tilstrækkelige baade til Bolig og Repræsentation, men Hs. Majestæt benyttede kun disse paa Audientsdagene, ved særlige festlige Leiligheder, dog ingenlunde hyppigt, samt med endnu større Mellemrum til deri at anvise fyrstelige Gæster Bolig. Endvidere havde Rigsdagen Lokale i en Del af den sydlige Fløi, og den forholdsvis ringe Plads, som Høieskeret behøver, var indrømmet den i den nordvestlige Del af Slottet. Der var endvidere Lokale for Overhofmarskallatet, Kabinetssekretariatet, Civillisten og andre Institutioner, der vare knyttede til Hoffet, ligesom der i den øverste Etage var Lokale for Malerisamlingen m. m., hvilken for Eftertiden antages at faae Plads andet Steds. I det gjenopførte Slot bør der være Lokaler af mindst samme Omfang saavel for Hs. Majestæt, som for de nævnte Institutioner, men der kan ikke være nogen Tvivl om, at saadan Plads vil kunne staffles til Veie, hensigtsmæssigere fordelt, bedre benyttet og derved bedre tilfredstillende enhver enkelt Institutions særlige Fordringer. Gjennem en vel overveiet Plan vil da Enhver kunne faae Sit, medens i Slottets hidtilværende Benyttelse pludselig indtrædende Arv og tilfældige Omstændigheder have været raadende overalt, alene maatte med Undtagelse af, hvad der hører til de ovennævnte Repræsentationslokaler og Lignende. Der er imidlertid en Omstændighed, som her maa tages i Betragtning. Vilde ved en Ordning som den, der her er nævnt, ikke de forskjellige Institutioner ved deres Nærhed til hverandre være til gjensidig Ulempe? Der kunde dog formentlig kun være Tale om en Ulempe for den kongelige Del af Slottet ved at være sammenbygget med Rigsdagslokalet, og Ulempen maatte man vel nærmest foresille sig som Fællesskab i Afgang til de iøvrigt adskilte Lokaler, og Udbredelsen af en Sædebrand, der opstod i den ene Del, til den anden. Naar imidlertid Rigsdagens Lokaler bleve et samlet og afluttet Hele med Brandmure imod den øvrige Del af Slottet og iøvrigt uden nogen Slags Forbindelse med

dette, saa vilde formentlig begge disse Indvendinger vise sig at være uden al Betydning.

Det Projekt til Christiansborg Slots Gjenopførelse, der skyldes Friherre Theophilus Hansen, har imidlertid en anden Opgave, idet det gaar ud paa at opføre en Bygning, der skulde være de danske Kongers daglige Bolig og ikke som nu væsentlig kun benyttes af disse ved særlige og festlige Leiligheder, og da afgive den fornødne Plads. Det er efter Udvalgets Mening i mere end een Henseende tvivlsomt, om man bør anvende Christiansborg Slot til en Kongebolig i den udstrakte Betydning, som det foreliggende Projekt af Friherre Hansen antyder. Vi tænke ingenlunde alene paa, at det vilde koste en Del mere at gjenopføre Christiansborg Slot til dette ene Brug, fremfor tillige at anvende den øvrige Del paa den ovenfor omtalte Maade. Men naar Slottet gjenførtes alene til Kongebolig, med dets betydelige og udstrakte Areal indrettet ene til Benyttelse i den Henseende, maatte Følgen deraf formentlig blive, at Kongeboligen fremtidig blev paa Christiansborg. Men det vilde da være tvivlsomt, om dette Slot med dets store og vidt adskilte Lokalteter vilde afgive en for den daglige Brug hensigtsmæssig Kongebolig. Man ser let, at der her skal tages Beslutning om Forhold, der for en stor Del ligge udenfor en Arkitekts Omdømme, og det gjør ingen væsentlig Forskjel, at han er saa talentfuld og erfaren som Friherre Hansen, samt at man nødvendigvis maa have, inden man skrider til til et Projekts Udarbejdelse for Gjenopførelsen af Christiansborg Slot, et Program for dets fremtidige Anvendelse, der forinden i sine Grundtræk baade maatte være bifaldet af Kongen og vedtaget af Rigsdagen.

I Genhold til det ovenfor Fremsatte maatte Udvalget formene, at et saadant Program skulde i sine Hovedtræk gaa ud paa at gjenopføre Slottet til en Anvendelse, der væsentlig falder sammen med den, det havde inden Slottets Brand, nemlig til Lokaler